

Zasedanje 19. konvencije ADZ bo danes zaključeno

CLEVELAND, O. — Devetnajsta redna konvencija Ameriške Dobrodelne Zveze je v ponedeljek in torek vztrajno in uspešno delala ves dan, včeraj pa je zasedala samo dopoldne, ker je bilo popoldne določeno za spominsko fotografiranje.

Vse delo je bilo v glavnem do včeraj opoldne opravljeno, ostale so le še volitve glavnega odbora, ki so določene za danes.

Konvencija je določila tudi, da bo prihodnja konvencija maja 1982 v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St. v Newburghu.

Sinoči je bil v SDD na Waterloo Road, kjer 19. redna konvencija ADZ zaseda, slavnostni banket z odlično večerjo in lepim sporedom. Poleg glavnega predsednika ADZ Johna Susnika so govorili in pozdravili konvencijo med drugimi Tony Sustarsic, župan mesta Euclida, G. Voinovich, okrajni komišener, ter mestni odbornik David Trenton.

Konvencija bo svoje delo danes zaključila.

Britanija ponuja LR Kitajski orožje

Velika Britanija je pripravljena in celo išče možnost, da bi dobavljala LR Kitajski moderno orožje in opremo.

LONDON, Vel. Brit. — Velika Britanija se prizadeva, da bi dobila naročila LR Kitajske za milijone dolarjev orožja in drugih vojaških, pa tudi civilnih potrebščin, četudi se zaveda, da ji bo to nakopalo jezo v Moskvi in nejevoljo tudi v Washingtonu.

Britanci so že dobili nekaj naročil Pekinga in se prizadevajo za nova. Tako so prodali Peking-u Spey-aero motorje, ki omogočajo Kitajski v okviru licence izdelavo Rolls-Royce produktov. Prav tako so prodali Kitajski Trident jet potniška letala, kar je služilo za poživitev britanske letalske industrije, ki je v zastoju.

London je povabil kitajsko vojaško zastopstvo, da si ogleda v Veliki Britaniji orožje in opremo, ki bi jo rado. O morebitnih nakupih in dobavah modernega britanskega orožja za LR Kitajsko se je razgovarjal zadnjič na svojem obisku v Pekingu vrhovni vojaški poveljnik britanskih oboroženih sil maršal Neil Cameron. Velika Britanija baje pričakuje kitajski nakup stotin Harrier jet lovcev, ki se dvignejo navpično s tal. Rabila naj bi jih za varovanje svojih čet ob meji s Sovjetsko zvezo.

Berkowitz priznal

NEW YORK, N.Y. — David R. Berkowitz, "Samov sin", je priznal umore mladih deklet in njihovih spremljevalcev pred višjim sodiščem kljub nasvetu odvetnika, naj odgovori na obtožbo, da "ni kriv". Sodišče bo izreklo sodbo 22. maja, obsojeni more biti kaznovan z največ 25 leti zapor.

Preiskava še dolga

WASHINGTON, D.C. — Pravosodno tajništvo bo nadaljevalo zasliševanja o poslovanju Berta Lanceja, nekdanjega proračunskega direktorja predsednika Carterja, izročilo novi veliki poroti v Atlantici, Ga., ker bo sedanjí skoraj potekla poslovna doba, imajo pa še celo vrsto prič in gradiva. Zasliševanja teh bo zahtevalo še cele mesece.

Vremenski prerok

Pretežno sončno z najvišjo temperaturo okoli 77 F (25 C).

Kompromis o letalih za Srednji vzhod blizu

Vse kaže, da bo Kongres pristal na dobavo ameriških vojni letal Savdski Arabiji, Egiptu in Izraelu.

WASHINGTON, D.C. — Bela hiša vztraja na celotnem "paketu" prodaje modernih vojni letal Savdski Arabiji, Izraelu in Egiptu, pri tem pa je ponudila Izraelu naknadno dobavo 20 F-15 letal, da bi pomirila njegove zagovornike, ki se bojijo dobave te vrste lovskih letal Savdski Arabiji.

Državni tajnik Cyrus R. Vance je v županijepolitičnem odboru Senata dejal, da je vlada ZDA pripravljena Izraelu v letih 1983 in 1984 dobaviti dodatnih 20 letal F-15, ki bi jih Izrael rad dobil in je za nje že prej prosil. Izrael bi tako dobil skupno 60 teh najboljših jet lovskih letal, torej enako število kot Savdski Arabija.

Istočasno je Vance zagotovil podpornike Izraela, da bo Savdski Arabija ta letala rabila samo za obrambo proti Iraku in Južnemu Jemenu, svojima sovražnima levičarskima, s Sovetskimi zvezo povezanimi sosedoma, ter za nadziranje razvoja v Afriškem Rogu. Savdija teh letal ne bo imela na letališčih v bližini Izraela in ta ne bodo niti urejena za taka letala.

Sen. Jacob K. Javits, republikanec iz New Yorka, ki je med vodniki zagovornikov Izraela, je dejal: "Smo na poti k sporazumu o predlogu predsednika Carterja."

Nova razprava proti Juanu Coroni

SAN FRANCISCO, Calif. — Kalifornijsko sodišče je razveljavilo obsodbo Juana Corone in odredilo novo sodno razpravo, ker da zagovornik obtoženca ni zadovoljivo branil.

Juan Corona je bil obtožen in obsojen umora 25 farmarskih delavcev, katerih trupla so našli v plitvih grobovih ob Feather reki pri Yuba City leta 1971.

ALDO MORO UMORJEN, SVET ZAPREPAŠČEN!

V torek so našli v zapuščenem, ukradenem avtomobilu sredi Rima v ulici, nedaleč od glavnega stana Krščansko-demokratske in glavnega stana Komunistične stranke truplo bivšega predsednika italijanske vlade in predsednika Krščansko-demokratske stranke Aldo Mora, ki so ga 16. marca letos ugrabili teroristi Rdečih brigad. Ves kulturni svet je nad tem umorom zaprepaščen.

RIM, It. — Nasilneži Rdečih brigad so 16. marca ugrabili sredi Rima ponovnega bivšega predsednika italijanske vlade in tedanjega predsednika stranke krščanskih demokratov potem, ko so ustrelili njegovih pet osebni stražarjev. Postavili so ga pred svoje "ljudsko sodišče", ki ga je obsodilo na smrt zaradi njegovega "dela v vladajočem razredu". Aldo Mora so zaradi njegovega ugleda in pomembnega mesta, ki ga je zavzemal v vodstvu Italije, označevali rdeči teroristi za "botra" vladajočega sistema. Z njegovo ugrabitvijo so upali izsiliti izpustitev iz zaporov za svoje zaprte tovariše.

Teroristi niso dosegli cilja

Aldo Moro je v osebnih pisnih svojim sodelavcem v stranki in v vladi to pozival, naj opusti odpor proti pogajanju s teroristi ter ga reši iz njihovih rok s tem, da izpusti njihove zahteve. Vlada Andreottija je ob polnem soglasju in podpori ostalih strank zahteve ugrabiteljev odklonila, prav tako je naložila odklonila tudi vsake razgovore z njimi. Dopustila je posredovanje katoliške dobrodelne ustanove Caritas, ki pa so ga ugrabitelji odklonili in vztrajali v zahtevi po odprtih in javnih pogajanjih z vlado, s katero so, kot izjavljajo, "v vojni".

Pretekli teden so objavili, da "končujejo bitko, ki so jo začeli 16. marca z izvedbo obsodbe, izrečene nad Aldom Morom". Ko ni bilo od preteklega petka preko nedelje nobenega glasu od teroristov, je začelo upanje, da je Aldo Moro morda le še živ, da teroristi svoje namere le niso izvedli.

Italija in svet zaprepaščena

Umor Aldo Mora je zaprepaštil vso Italijo, prenekatere so prišle solze v oči ob tej vesti, s solzami v očeh so vest objavili napovedovalci na televiziji in na radiu. Tisoči so odšli molit za pokojnika v cerkve, vsa dežela se je zavila v žalost in molk. Zastave so bile znižane na pol droga po vsej Italiji.

Politični vodniki so izrekli sočutje in podporo osrednjemu uradu stranke krščanskih demokratov in posebej tudi vdovi in družini pokojnika. Listi so prinesli novice z velikimi naslovi in fotografijami na prvih straneh v posebnih izdajah.

Voznikov avtomobila s truplom "ni nihče videl"

V torek popoldne ob enih so odkrili v zapuščenem avtomobilu sredi mesta Rima truplo ugrabljenega politika in državnika, 54 dni potem, ko so ga rdeči teroristi ugrabili. Aldo Moro, 61 let stari petkratni bivši predsednik vlade in petkratni bivši zunanji minister Italije, predsednik stranke krščanskih demokratov, je bil 11-krat ustreljen v levo stran. Ustreljen naj bi bil najmanj 10 ur pred časom najdbe njegovega trupla.

Avtomobil s truplom je bil zapuščen na cesti sredi Rima, v bližini glavnih stanov obeh največjih strank, v predelu, ki je poln policije in vojaštva, pa vendar ni nihče prijel onih, ki so avto pripeljali. To je vseskor čudno. Nekateri sodijo, da so tisti, ki so videli avto pripeljati in oditi, njegovega voznika namerno spregledali v strahu za svoje lastno in življenje svojih najbližjih...

Sv. oče Pavel VI., osebni prijatelj umorjenega, ki je ponovno pozval ugrabitelje, naj ga izpuste, se je ob sporočilu o njegovem umoru umaknil v svojo privatno kapelo k molitvi zanj. L'Osservatore Romano, uradno glasilo Vatikana, je prineslo polno poročilo o smrti Mora s pozivom sv. očeta "k treznosti in čutu človečnosti".

"Podlo, strahopetno dejanje!"

Predsednik ZDA Carter je umor Aldo Mora odločno obsodil kot "podlo" in strahopetno dejanje, ki je nasilnežev v sporočilu sožalja in sočutja vdovi in družini pokojnega.

"Moje sožalje in sožalje vseh Amerikancev Aldo Moru in njegovi užaloščeni družini ter narodu. Njegov umor je dejanje podlosti in strahopetstva. Njegova smrt ni pospešila ničesar drugega kot nesmiselno anarhijo," pravi Carter v svojem sporočilu sožalja.

Glavni tajnik ZN Kurt Waldheim, ki je ponovno skušal rešiti Mora, je dejal ob sprejemu novice o njegovem umoru: "Smrt je končala prežgodaj življenje odličnega služabnika javnosti, ki je posvetil svoje delo svoji deželi in ki je odlično prispeval k stvari mednarodnega mira in razumevanja."

Predsednik kanadske vlade Trudeau je v sporočilu predsedniku italijanske vlade Andreottiju izrazil "sožalje vseh Kanadčanov nad nesmiselnostjo tega terorističnega dejanja".

Britanska kraljica Elizabeta II. je bila "zaprepaščena in užaloščena" nad nasilno smrtjo A. Mora, kot pravi njeno sporočilo sožalja predsedniku republike Italije G. Leoniju.

Ozimne pšenice v ZDA letos za okoli 16% manj

WASHINGTON, D.C. — Poljedelsko tajništvo je objavilo, da moremo letos računati na okoli 1.28 milijona bušljev pridelka ozimne pšenice. To je za 16% manj, kot je bilo pridelane lani. Ocena je napravljena na temelju pregleda žitnih polj 1. maja in je za 3% nižja od prve ocene lanske jeseni.

Pridelek ozimne pšenice v ZDA je lani dosegel 1.53 milijona bušljev. Zaradi omejene porabe doma in zaradi omejene prodaje na tuje jo je ostalo veliko v skladiščih. Vlada je zato pozvala lani farmarje, naj posev ozimne pšenice omejijo in jim obljubila posebno odškodnino za neposejana polja.

Farmarji so posev dejansko zmanjšali od lanskih 48.4 milijonov akrov na 39.6 milijonov akrov letos.

Poleg ozimne pšenice pridelujejo v naši deželi tudi jaro, vendar te precej manj. Pridelek te za enkrat še ni mogoče oceniti, računajo, da bo pridelek obeh nekje med 1.61 in 1.92 milijona bušljev.

Volivci v Wichiti proti pravicam homoseksualcev

WICHITA, Kan. — Volivci so pretekli torek glasovali za ukinitve lani uvedene odredbe proti zapostavljanju homoseksualcev pri najemanju stanovanj, zaposlitvi in uporabi javnih naprav v razmerju 5:1.

Iz Clevelanda in okolice

Sv. Vid vabi—

Na Materinski dan v nedeljo, 14. maja, popoldne bodo ob 2.15 v cerkvi sv. Vida pete litanije Matere božje in blagoslov z Najsvetejšim. Po blagoslovu bo v šolski dvorani materinska proslava. Vsi ste lepo vabljeni k litanijam in k proslavi!

Pevska vaja—

Slovenski mladinski pevski zbor ima jutri, 12. maja, ob sedmih zvečer vajo v pevski sobi pod cerkvijo Marije Vnebovzete, v nedeljo, 14. maja, pa bo pel pri osmi maši v cerkvi Marije Vnebovzete.

Večer slovenske poezije—

Nocoj ob 7.30 bo v amfiteatru KIVA University Centra na E. 22 St. in Euclid Avenue "Večer slovenske poezije" v počastitev stoletnice rojstva pesnika Otona Župančiča. Vstop prost.

"Most do domovine"—

Pod tem naslovom je ljubljansko "Delo" prineslo daljše poročilo o stikih Clevelanda z Ljubljano. V tem sestavu trdi pišec, da se Cleveland "želi približati z Ljubljano" in da so "nedavno ustanovili Slovenski odbor za pobratenje mest, ki ga vodi Josephine Zakrajšek".

Rojstni dan—

Rojkinja Jennie Vidmar s 6611 Edna Avenue bo v soboto, 13. maja dopolnila 80 let. Cestitamo in ji želimo mnogo zdravih in zadovoljnih let ob strani meža in v družbi njenih otrok!

Črna gverilka napadla beli hotel v Rodeziji

Gverilka sta vpadla v razkošni hotel na vrhu gore ter ustrelila dve ženski, eno pa ranila.

SALISBURY, Rod. — Gverilsko vojskovanje črnih nacionalistov je prešlo na novo področje, ko sta dva črna gverilca vpadla v jedilnico razkošnega letoviškega hotela Montclair na vrhu gore, 80 milj od glavnega mesta in kakih 20 milj od meje Mozambika, ter začela streljati na goste, večinoma starejše bele ženske. Dve od njih sta bili mrtvi, ena bela Amerikanka pa ranjena.

Amerikanko Minnie Bolin, staro 77 let, doma iz Arizone, so prepehali v bolnišnico, kjer so ugotovili, da ni bila težje ranjena. Njeno stanje je dobro. V času napada so bili v jedilnici še trije drugi Amerikanci.

Izgleda, da hotel ni bil zastražen, zato sta črna napadalca lahko pobegnili, ko sta opazila, da neki gost in neki uslužbenec hitita napadenim na pomoč s puškama.

Avstrijska gornika dosegla Mt. Everest brez kisikovih aparatov

KATMANDU, Nepal. — Ministrstvo za turizem je objavilo, da sta avstrijska gornika, 33 let stari Reinhold Messner in 35 let stari Peter Hebel, dosegla kot prva 29,028 čevljev visoki vrh Mt. Everesta in se z njega vrnila brez pomoči kisikovih aparatov.

Pred njima so se povzpeli na vrh štirje drugi člani iste avstrijske gorniške odprave, toda oni so uporabljali kisikove aparate za lažje dihanje in premaganje naporov.

PRIPRAVLJENOST NA ŽRTVE, KO LJUDI MUČITA NEZAUPANJE IN NEGOTOVOST

WASHINGTON, D.C. — Amerika je znana po svetu kot dežela materializma, kjer je denar, kjer je premoženje, kjer je bogastvo prvi in vrhovni cilj, kateremu naj bi bilo vse podrejeno. Da je taka sodba o naši deželi in njenih ljudeh napačna, to vemo vsi, ki v njej živimo, ki jo boljše poznamo, ker smo končno njen del.

Cetudi je med ljudmi v naši deželi na splošno veliko sočutja do soljudi, veliko pripravljenosti pomagati trpečim in šibkim, je vendar res, da vse hiti in se prizadeva, da bi si pridobilo čim več materialnih dobrin, da bi imelo čim več vsega, ali je vsaj do nedavnega bilo res.

Znani ugotavljaalec javnega razpoloženja Lou Harris je nedavno objavil svoje ugotovitve, ki so tem doslej splošno sprejetim mnenjem nasprotni.

Temeljno je naše ljudstvo veliko bolj zaskrbljeno za kakovost življenja in veliko manj za neomejenim pridobi-

vanjem novih dobrin in oskrbe. To so izredne ugotovitve v vsakem pogledu in obsegu, ker pomenijo, da je doba materializma, kot smo jo poznali, na poti odločilnega spreminjanja," je dejal Lou Harris pred podborom zveznega senata.

Prvo vprašanje, ki vznemirja javnost, je inflacija. Tako misli 82% povprašanih, kot je objavil Harris. Da bi se inflacija omejila, je večina v razmerju 54%:32% pripravljena sprejeti omejitve povškov svojih plač, če dobi neko zagotovilo, da bo to vodilo do omejitve rasti življenjskih stroškov.

Več kot dva izmed treh povprašanih sta priznala, da sta brezskrbno in neomejeno trošila sredstva in vsakdanje potrebe; 92% povprašanih je prišlo do zaključka, da morabmo najti pota in načine za omejitve porabe dobrin in predvsem za varčevanje z njimi, pa tudi za njihovo smotrno uporabo.

Dve tretjini povprašanih je

izjavilo, da je "zelo važno za Kongres v letu 1978, da zbere pogum in pozove prebivalstvo dežele k sprejemu žrtve, kjer je to potrebno".

Od povprašanih jih je 71% mnenja, da bodo take omejitve vodile do znižanja življenjske ravni v naši deželi. Postavljeni pred izbiro, ali naj zmanjšajo porabo ali sprejmejo nadaljevanje inflacije, brezposelnosti, pomanjkanje surovin, se jih je 71% odločilo za omejitve in le 12% proti njej, pravi Harris.

Ta pripravljenost sprejeti žrtve sega v vse plasti in vse starosti, zlasti tudi med mladino, poroča Harris.

Zanimivo je, da se je v javnosti omajalo zaupanje v vlado in njene ustanove, v zdravnike, velika podjetja in družbe, v razne javne ustanove. Ljudje so nekam negotovi, manjka jim trdnosti in občutka varnosti. Da bi to odstranili, so pripravljeni sprejeti žrtve, ker so prepričani, da bi jim to prineslo večjo mirnost

in večje zaupanje v bodočnost.

Harris pravi, da je bilo zaupanje v zdravnike pri povpraševanju pred 12 leti trdno, 73% povprašanih je izjavilo, da ima polno zaupanje vanje, sedaj je takih le 39%, manj kot kdajkoli doslej. Zaupanje v velika podjetja in družbe je v istem razdobju padlo od 55% na 21%, zaupanje v Kongres od 42% leta 1956 na 9% leta 1976, pa se sedaj popravilo na 18%.

Značilna je izguba zaupanja v Vrhovno sodišče od 55% v letu 1966 na 18% lani.

Javno zaupanje v unijske vodnike je v teku 12 let padlo od 22% na 13%, zaupanje v javna občila, ki se je v času Watergate raziskav dvignilo na 33%, je padlo na 20%.

Nezaupanje do vseh javnih ustanov, vladnih in privatnih, sega tudi na splošno v ameriško družbo, ki se v tej negotovosti bolj in bolj zapira proti svetu. To vidimo v vsakdanjem življenju.

NAROČNINA:

Združene države:
\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$30.00 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months
Friday Edition — \$10.00 for one year.

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

No. 71 Thursday, May 11, 1978

Kolaboracija

(Analitičen komentar k Djilasovi knjigi "Vojni čas".)

III.

V prejšnjem odlomku tega pregleda pogajanj med nacisti in partizani smo rekli, da je Djilas pri opisu vojaških in diplomatskih korakov, ki so jih nemški zastopniki v Zagrebu napravili pri hitlerjanski osrednji oblasti, zelo redkobeseden. Pravi le, da jih je bilo med temi nacisti "nekaj (an element), ki so bili za premirje", toda ne pove, da so bile "an element" vrhovne nacistične glave, in sicer vrhovni poveljnik za Hrvatsko Glaise von Horstenau in nacistični minister v Zagrebu Kasche. Slednji je že po prvih pogajanjih v Gornjem Vakufu poročal (17. marca 1943) v Berlin, kjer navaja možnost, da "Tito in njegovi pomočniki nehajo boj zoper Nemčijo, Italijo in Hrvatsko ter se potegnejo nazaj v Sandžak z namenom, da obračunajo z Mihajlovičevimi četniki". (Roberts, 109.)

V Zagrebu sta Djilas in Velebit govorila z gen. Glaise von Horstenau-om, med tem ko je Kasche poslal v Berlin drugo brzojavko dne 26. marca. V njej naglašja, da sta partizanska zastopnika spet ponudila ustavev vojskovanja, če bi jih Nemci pustili pri miru v Sandžaku. Kasche dodaja, da je videti močno željo od strani partizanov, da bi se sovražnosti končale: "Vidim možnost, da se štedi naše moštvo in kri, na ta način moremo uspeti hitreje." (Ob brzojavki ima Roberts v svojem arhivu.)

Na to brzojavko je odgovoril nemški zunanji minister Ribbentrop dne 29. marca z brzojavko, v kateri prepoveduje vse stike s partizani. Kljub tej prepovedi je minister Kasche, ko so Zagreb dosegla pozneje poročila o hudih bojih med četniki in partizani v Črni gori, poslal Ribbentropu še eno brzojavko sredi aprila, kjer priporoča, naj Nemci ne napadajo partizanov, ampak jih raje pustijo pri miru, da bosta Tito in Mihajlovič medsebojni boj dobojevala do konca. Dobil je jasen odgovor, datiran z dnem 21. aprila, ki pravi dobesedno (Roberts, 111): "Vaš telegram z dne 17. aprila zahteva mojo (Ribbentropovo) ugotovitev, da ni naš (nacistični) cilj s prebrisano taktiko izigravati četnike in partizane drugega proti čedugemu, pač pa obadva uničiti..."

Hitler je vso zgoraj opisano igro dokončno zaključil z enim stavkom: "Z rebeli ni pogajanj, rebeli morajo biti postreljeni."

Razen te Hitlerjeve odločbe, ki jo Djilas citira po Robertsu, o celotni vsebini zagrebških pogajanj in ukrepov trdovratno molči, čeprav je za vse dobro vedel in še ve. Njegov molk potrjuje, da zagrebško barantanje z nacisti celotno partizansko gibanje in njega osebo močno obremenjuje in globoko ponižuje, če se upošteva brutalna nacistična zavrnitev Titovega prosjačenja za premirje.

Če bi sedaj povzeli v strnjeni obliki zgodovinska dejstva, kakor smo jih v tej razpravi navedli, dobimo po logičnem sklepanju naslednje fakte:

1. Partizansko vodstvo s Titom in Kardeljem na čelu, s sodelovanjem Djilasa kot posrednika, se je resno, aktivno prizadevalo, doseči z nacisti ustavev sovražnosti in premirje; v ta namen je Tito na nemško zahtevo ustavil sabotažne akcije partizanov na progi Zagreb-Beograd v Slavoniji.

2. Javno izpovedani namen premirja je bilo popolno uničenje oboroženih protikomunističnih enot, (zlasti četnikov, v Sloveniji tudi vaških straž in pozneje domobrancev), ki so se borile proti marksistični revoluciji in so bile zatorej nevarne partizanskemu gibanju in končnemu cilju: dosegu oblasti!

3. Pogajanj za premirje ni ustavil Tito, ampak nemški zunanji minister Ribbentrop in končno Hitler.

4. Iz gornjih treh resnic sledi, da partizanstvu ni šlo poglavito za boj proti okupatorju in osvoboditev domovine, ampak za utrditev komunističnega gospodstva na jugoslovanskem prostoru. S talci krvavo plačano sabotažo so delali, da so si pridobili pomoč zapadnih zaveznikov; z okupatorjem so se morali boriti v silobranu, a so tako bojevanje skušali zamenjati s kolaboracijo z okupatorjem.

Kdor zgornje točke temeljito premisli in pretehta, mora priti do smiselnega sklepa, da komunisti, ki so partizanstvo suvereno vodili, nimajo legitimacije, da bi komurkoli očitali kolaboracijo z okupatorjem, mu celo naprtili izdajstvo in pod to pretežno pobijali in morili v množicah nasprotnike ter končno mazali njegovo dobro ime. Sedaj se je končno z Robertsovo in Djilasovo knjigo nesporno dokazalo, da današnji oblastniki v Jugoslaviji glede problema kolaboracije še daleč nimajo čistih rok. Še mnogo več: pripravljeni so bili na izdajstvo zaveznikov, na strani katerih so se navidezno borili. Pribito je, da so Nemcem zagotovili boriti se na njihovi strani zo-

per zavezniško izkrcanje na jugoslovanski obali. Da do tega ni prišlo, se imajo komunisti zahvaliti edinole ameriškemu uporu invazije v srednjo Evropo skozi ljubljanske vrata, ki jo je planiral Churchill. Oni so bili odločeni skupno z nacisti invazijo preprečiti. To je dovolj! Za rešitev svoje revolucije so bili pripravljeni zaveznike — izdati. Njihove grehote ne izbris in niti ne zmanjša to, da do izdajstva ni moglo priti.

V povzetku naših razmišljanj o kolaboraciji se sami od sebe ponujajo naslednji zahtevki do današnjih oblastnikov v Jugoslaviji, posebej še v Sloveniji.

1. Da oblast takoj ustavi in prepove vsako javno ali zasebno mazanje dobrega imena nasprotnikov revolucije z očitkom kolaboracije in izdajalstva.

2. Da se mučenim in pobitim žrtvam komunistične revolucije iz protikomunističnega tabora javno prizna pravica za ideale, za katere so dali svoje življenje.

3. Da se takoj odpre prost dostop do krajev njihovih mučenja in njihovih grobov in s tem vrne njihovemu človeško dostojanstvo; brez ovir se dovoli postavljati tam spomenike in prirejati spominske pobožnosti,

To je najmanj, kar zahteva človeška pieteta med civiliziranimi ljudmi.

P. Z.

BESEDA IZ NARODA

Slovenski materi

CLEVELAND, O. — Prišla je zopet lepa pomlad. Prve cvetlice se prebujajo v življenje. Diši po cvetočih vijolicah, nežnih šmarnicah, pisani tulipani odpirajo cvetne čaše in skromna marjetica nas ogreva s svojimi oprušajočimi cvetovi.

Ze je tu prelepi mesec maj, katerega Cerkev posveča naši nebeški Materi. Njej na čast opravljamo prirsne šmarnične pobožnosti, krasimo Njene oltarje s prvimi pomladnimi cvetlicami in pletemo vence Mariji na čast. Marija, nebeška mati vseh zemeljskih otrok!

Mesec maj pa je posvečen tudi našim zemeljskim materam. Ze pred več kot 100 leti so se ameriške žene pričele prizadevati, naj bi se v Ameriki obhajal materinski dan in sicer kot dan miru. Predsednik Woodrow Wilson je končno leta 1915 proglasil drugo nedeljo v maju kot praznik naših mater za vso Ameriko. Od tedaj tudi uradno obhajamo materinski dan.

Materinski dan! Vsako leto je ta dan obhajan svojevrstno, napolnjen z ljubeznijo otrok do svojih mater. Mar ni mati to zaslužila?

Nekaj velikega je dati življenje nežnemu otročičku. Ves neboljen bi brez skrbne nege hitro umrl. V materino srce pa je položeno toliko neizmerne ljubezni, skrb in pripravljenosti za žrtve in odpovedi, da ob njeni varni roki otrok počasi odrasča. Prične hoditi v šolo, se upošablja za bodoče življenje in končno pripravljen vzame slovo od svoje matere in stopi na samostojno pot v življenje.

Moremo li izmeriti silno materino ljubezen in njene neizmerne žrtve, ko dolga leta vzgaja svojega otroka, mu vedno stoji ob strani, ga uči, vodi, opominja in tudi svari. Pri tem pa se vedno ozira na svojo nebeško Mater, od Nje prosi moči, da bi vzdržala pri tako težkem delu, in nasvetov, da v svoji veliki ljubezni in pred mnogimi kvanimi vplivi ne bi zašla na poti vzgoje.

O, dobra mama, kako lepo mladost si pripravila nam otrokom v naši topli družini. Ti nas ogrevaš, nas ljubeznivo ogovarjaš, učiš in tudi grajaš! Naša žalost je tudi tvoja, naše veselje ogreje tudi Tvoje srce. Ko smo bojeji in zaskrbljeni, se obračamo k Tebi po pomoč. Ne vemo kako, a vedno najdemo ob Tebi, draga mama, pogum in vir novih moči. Zares, z našim dobrim očetom sta nam zaklad, ki ga more dati otrokom le božja dobrota.

Ljubljena mama, za materinski dan naj Ti mi otroci poklonimo šopek najlepših cvetlic, ki so naše veliko spoštovanje, naša hvaležnost in naša velika ljubezen do Tebe.

Vse najboljše za Tvoj god, slovenska mati! Kjerkoli živiš, zdrava in mlada, ali bolna in priklenjena na posteljo, obdana od ljubečih otrok ali osamelja. Bog Te ohrani in Ti poplačaj za vso tvojo ljubezen!

Iskreno ste vabljeni, drage mame, na materinsko proslavo, ki jo pripravljajo otroci slovenske šole pri Mariji Vnebovzeti v nedeljo, 14. maja, ob treh popoldne v šolski dvorani. Letošnji program vas bo razveselil, saj bo svojevrsten. Nastopili bodo vsi otroci, od otroškega vrta do 8. razreda, in to vsak razred s svojo posebno točko. Vrstilo se bo ranjanje, deklamacije, prizorčki, lepe simbolične vaje, petje, kot posebnost pa bo letos dragocena točka programa: mati v slovenski literaturi.

Režija je v rokah g. Rudija Kneza.

Dragi rojaki, prosimo, pridite v velikem številu. Otroci vam bodo na odru povedali to, kar vam doma ne bi mogli.

Praznujte lepo materinski dan!

Tončka Škrabec

Strinjamo se!

CLEVELAND, O. — Na angleški strani petkove številke AD z dne 5. maja 1978 je bil objavljen jasno in razločno napisan članek rev. J. Božnarja o stališču ameriških Slovencev do kulturnih izmenjav med emigracijo in domovino. Zelo smo rev. Božnarju hvaležni zanj, posebno tisti, ki smo prišli v Ameriko preko begunskih taborišč po drugi svetovni vojni, ker nismo hoteli sprejeti komunistične sužnosti v domovini.

Mar niti tu ne bomo imeli miru pred komunistično propagando? Se več, s tem da bi sprejeli načrt Izseljeniške matice iz Ljubljane, bi s komunistično propagando celo sodelovali. Naj se zavedajo vsi komunistični priganjaci, da nas niso našli spečih, malo dremotne morda, nika kor pa ne speče, posebno ne v tem času, ko pripravljamo spominske proslave žrtvam komunizma.

Med drugimi slovenskimi organizacijami, ki jih režim doma ne prizna, imamo v zdomstvu tudi društva protikomunističnih borcev, ustanovljena s tremi nameni:

OHRANJATI spomin na po komunistih mučene in brez sodbe pobite domobrancelje, četnike in civiliste,

PODPIRATI njih osirotele družine in invalide,

NADALJEVATI idejno boro s komunizmom.

Tega programa nikakor ne moremo pod sedanjimi pogoji vskladiti s pozitivnim stališčem do teh kulturnih izmenjav.

Lepo je naštel rev. Božnar spremembe, ki bi morale biti izvedene v domovini, predno bi mogli biti odpisanci Izseljeniške matice med nami dobrodošli. Društvo slovenskih protikomunističnih borcev pa tem spremembam dodaja še eno: kadar bo v Jugoslaviji priznan največji narodni zločin, zgrešen že po končani vojni nad 11.000 vrtnjenih slovenskih borcev za svobodo in bodo priznani njihovi grobovi, takrat pa le pridite!

Vinko Rožman,
preds. DSPB Cleveland

V naših srcih še žive

CLEVELAND, O. — Četudi so že pred 33 leti omahnili v množične grobove, v naših srcih še žive iz Vetrinja vrtnjeni tisoči borcev za svobodo.

V naših srcih še žive tisti prvi, ki so bili pomorjeni po domih in cestah in gozdovih, na Turjaku in v Grčarih, v Mozlju in po drugih postajah našega križvega pota. Vsak posebej so s svojo smrtjo posvetili idejo, za katero so se borili in izkravali.

V nepisani oporoki so nas — preživele priče tistih časov —

obvezali k nadaljevanju borbe s komunizmom, ki nas že vrsto let poskuša uspavati s spremljeno taktiko medvojnih in prvih povojnih let. S spretno prikrito propagando poskuša rahljati našo doslednost in zvestobo do načel, za katere so toliko umirali in smo v tisočih zapuščali ljubljeno domačo zemljo. Slepijo nas z navidezno povečano versko svobodo, trkajo na našo ljubezen do domovine, ponujajo kulturne "izmenjave". Ne pozabimo niti za trenutek, da vse to dela isti brezbožni komunizem, ki je pred 33 leti moral naše najboljše brate in sestre, ko so ga ovirali na krvavem pohodu na oblast. Ne pozabimo, da vsakdo, ki tem vabam naseda, onečašča spomin padlih, katerim je postavljen spominski križ v Midlandu, pozidana kapelica na Slovenski pristavi in vzdane plošče v cerkvah, grajenih v njihov spomin. Vsi ti vidni spomeniki dosegajo svoj namen le, dokler je v naših srcih neomajana zvestoba do njih, katerim v spomin smo jih postavili.

Vsako leto svojo zvestobo in ljubezen do žrtve komunizma ponovno izpričamo s spominskimi svečanostmi. Tako bo tudi letos Društvo slovenskih protikomunističnih borcev 28. maja praznovalo slovenski Spominski dan s sv. mašo pri Lurški Mariji na Chardon Rd. ob pol 12. dopoldne in z molitvami za rajne na pokopališču Vernih duš ob pol 2. popoldne.

Z udeležbo boste dokazali, da pred 33 leti pomorjeni tudi v vaših srcih še žive.

Marija Mauser

Zaspal je v Gospodu

CLEVELAND, O. — Ga. Pepca Kovač mi je po telefonu sporočila novico, da Marjan Jakopič umira v bolnici. Z žalostjo sem jo sprejemal, ker sva bila s Marjanom Jakopičem velika prijatelja. Predno je Marjan Jakopič odšel v bolnico, mi je bila dana prilika, da sem z njim po telefonu govoril. Sam mi je povedal, da je zelo zaposlen, ker bo živel v bolnici. Odgovoril mi je: "Tam me bodo zdravniki ne koliko bolj podrobno pregledovali, če bo pa kaj novega, boste pa zvedeli." Pri tem sem mu žele vse najboljše in mu obljubil, da se ga bom spomnil v molitvi.

Prvič sva se s Marjanom Jakopičem srečala na božji poti v Lemontu. To je bilo najmanj že pred 25 leti. Bilo je tudi to zanimivo, da sva spala takrat oba v eni sobi, kjer nas je bilo več skupaj. Bil je med nami dobro poznani pok. Anton Grdina. Vse to nam je bilo v kratke čas in veselje. Od tega časa dalje sva se s Marjanom Jakopičem v živ-

ljenju vedno pogosteje srečevala in je tako nastalo med nama dobro prijateljstvo. Vedno mi je prihajal nasproti z nasmejanim obrazom in mi govoril v vsem zaželjeno. Bil je pač tako popolnega značaja, da si je na ta način znal pridobivati nove prijatelje.

Da je to resnica, so Slovenci sami pokazali, ko so ga neprestano hodili kropiti, ko je bil na mrtvaškem odru, in molili za njegovo dušo. Na vsaki strani njegove krste je stala častna straža, oblečena v slovensko narodno nošo. Tam so bili, ki so se med seboj menjavali: Tony Jarem — Kati Kocjan, Andrej Lah — Tatjana Pogačnik, Lojze Petelin — Marija Petelin in Leo Vovk. Vse to je bilo ganljivo videti, ker so to le redki slučajji. Tu gre zahvala vsem onim, ki so sodelovali.

Ko so zvedeli dijaki slovenske gimnazije v Celovcu, da je Marjan Jakopič umrl, jih je ta novica globoko ganila in marsikateremu so po mojem mišljenju solze kanile iz očesa, ker je bil Marjan Jakopič njih velik dobrotnik, ki se ga ne bo dalo nadomestiti.

Pogreb Marjana Jakopiča je bil nadvse veličasten. Cerkev sv. Vida je bila tako častno zasedena, kar je lahko vsakdo občudoval, ki je to videl na svoje lastne oči. Pri tej pogrebni maši je bilo prisotnih osem duhovnikov. Po končani pogrebni sv. maši se je spravilo v vrsto mnogo avtomobilov, ki so spremljali truplo pok. Marjana Jakopiča k njegovemu zadnjemu počitku na pokopališču Vernih duš.

Na tej zadnji poti so ga spremljali trije duhovniki, s katerimi smo ob grobu vsi skupno molili za pokoj njegove duše in je tam dobil še poseben blagoslov. Podpisani mislim, da Marjan Jakopič že uživa večno srečo v nebesih, kjer vlada večno prijateljstvo. Po dobrih delih, ki jih je storil za siromašne ljudi in slovenski narod, ga naša zgodovina ne bo prezrla.

Iskreno sožalje družini pok. Marjana Jakopiča!

Jože Vrtačnik

Srečanje s pesnikom Marjanom Jakopičem

JOLIET, Ill. — Bilo je pred nekaj leti v Lemontu. Procesija je šla okrog Baragovega hrička. Molili so rožni venec. Pomešala sem se med navzoče in vprašala nekega gospoda, ali pozna Marjana Jakopiča.

"Jaz sem," se oglasi nekdo v vrsti in "tu je moja žena, hčerka Bernardka in sin Gregec."

"Vedela sem, da Vas poznam." Veselo sem želela, da bi še kdaj srečala to lepo družinico.

Pozorna sem postala na njegove lepe pesmi, ki sem jih brala v Ameriški Domovini ali v Ave Mariji, oziroma Ameriškemu Slovencu.

Leta 1977 pa sem srečala to lepo družinico in Marjan me je takoj spoznal. Rekla sem mu, da imam tako rada njegove pesmi in da mi je zelo žal po g. Mauserju.

Ker je bilo toliko znancev, nisem mogla več govoriti, saj nisem vedela, da je bil že takrat bolan.

Njegovi lepi družini — gospe in Bernardki ter Gregcu moje globoko sožalje! Spomnila se bom Marjana v molitvi, ker ne morem dati ničesar v dobre namene. Vem, da je on veliko mislil na Korošce, kot se jih vsi pogosto spominimo.

Morda bo še kdaj prilika, da se bom tudi jaz spomnila na zavedne koroške Slovence ter poslala kak dolar zanje.

Lojzka Verbic

Oglašajte v Ameriški Domovini! S tem boste pomagali sebi in svojemu slovenskemu listu!

Mimogrede iz Milwaukeeja

MILWAUKEE, Wis. — Nobenega meseca niso pesniki tolikokrat in tako z vsem ognjem opevali kakor maj. V maju vse zeleni in cvet: drevesa, travniki, vrtni in ljubezen. Naši ljudje so mu opravičeno dali poleg velikega travna še več drugih imen: majnik, cvetnik, rožni cvet, rožni mesec. Povsod je toliko cvetja in zelenja, da se še tako razvajeno oko ne more načuditi tej lepoti. V maju so naši pastirji prvič po zimi, spet gnali živino na pašo, imenujejo ta mesec tudi mesec paše. Pesniki opevajo maj kot mesec, ki s polnimi rokami siplje srečo in blagoslov, ljubezen in razpoloženje. Z mnogimi darovi in sončnimi žarki pomaga ljudem in živalim, da se dobro počutijo. Jaz pa želim vsem obilo šmarnic in sončne radosti.

Sredi cvetočega meseca, v nedeljo, 14. maja, je praznik v čast ženam in materam v Ameriki. V starem kraju so izbrali 8. marec za dan žena in mater, marec, ki se ne more primerjati z mesečnim majnikom, ki je najlepši mesec v letu. Na to nedeljo bodo žene in matere deležne cvetja, daril in mnogo prijaznih besed, ki so materam drage, če so misljene iskreno in niso le prizvok prazniku. Pustimo za trenutek ob strani vsakodnevnne skrbi in malce razmislimo, kako bi pripravili materinski praznik, da bi ga res vse ženske resnično občutile kot svoj praznik, praznik, ko bi se ne utapljali v kozarcu vina, temveč kako bi materam ustreli in jih pripravili, da bi za hip pozabile vse svoje vsakodnevnne težave. Materinski dan bodo slavili v raznih ustanovah, šolah in privatnih organizacijah, vsepovsod, kjer žene ustvarjajo svoj delež. Solarčki že pripravljajo svojim materam in tudi drugim odrske nastope, s pomočjo očeta razna darila in odkritosrčne čestitke. In ob koncu praznika s pogledom na darila in čestitke bo morda mati s toplim občutkom pomislila: No, pa le nekaj pomenim! Naj bo vsem srečnim ženam in materam za materinski praznik — prijetno in dobro.

V tem prazničnem zanosu čestokrat pozabimo na "kmečke ženske, katerim bo materinski praznik dan kot vsak drugi. Prav tako ne smemo prezreti ženič, vdov in mater, katere živijo osamljeno življenje. Ne smemo s tem praznikom preiti na boleči spomin, na one neštete žene in matere, ki še danes, v 20. stoletju, živijo kot sužnje, oklenjene z boleznijo in trpljenjem, brez vsakih človekovih in ženskih pravic. Naj bo naša prošnja in molitev, da bi Vsemogočni čimprej naklonil materni praznik res praznik vseh žensk.

Vsi mi bi radi dolgo živeli, toda nihče neče biti star. Starost in nagubanega obraza se bojijo moški, seveda pa prednjačijo ženske. K sreči lepotni znanstveniki nudijo danes ženskam nešteto lepotnih pripomočkov, od tablet, telovadbe do vsakodnevni pomad. V splošnem trdijo geneologi, da danes ženska preživi moža najmanj za pet let. Ni neizogibno, da bi morali starost primerjati s koledarskimi leti in ni nujno, da starost preraga človeku njegovo delo. Žena se danes stara tako, da ohranja svojo milino in svoje dostojanstvo, ter blesti kot tisočero barvnih listje v jeseni. Današnji čas, poln medicinskih in lepotnih iznajdb, vpliva na srečo, sposobnost, zdravje in daje ženi vse, da lahko ostane za vedno privlačna in zaželjena. Ali ni lepo, ko mož v zrelih letih reče: "Zame, draga žena in prijateljica, ne boš nikoli stara! Od prvega (Dalje na 8. strani)

Sestra božjega Srca Jezusovega Marija Katarina, v svetu Vera Pirc, umrla v 80. letu starosti

LJUBLJANA, Slov. — S sklenjenimi rokami je 10. aprila 1978 ob 5.40 v rokah svoje predstojnice ob molitvi vseh sester odšla k ljubemu Bogu naša draga s. Katarina. Ob njej smo vse prevzete zmolile hvalnice za prestano trpljenje in vse, kar nam je Bog po njej dal.

Takoj nato je bila zanjo sv. maša. Kako lepo je v samostanu umrli!

S. Katarina je bila že od mladosti slabotna, večkrat je prebolela hude pljučnice in nevarno vnetje rebrne mrene. Zlasti v prvih povojnih letih so težke razmere preprečile, da bi vsaj malo pazila na svoje zdravje. Tvegala je vse svoje telesne in duhovne moči, da reši naše redovno življenje.

Od 1. 1955 dalje je bila ponovno v bolnici zaradi hudega išiasa in njegovih posledic v hrbtenici in drugih organih. Prestala je dve zelo hudi operaciji v hrbtenici in želodcu, ponovno so jo poslali v Laško. Vedno je zmogala njena močna volja in velik čut odgovornosti, da ni klonila in je kljubovala sladkorni bolezni, bolnim nogam in oslabelosti srca ter zvesto vršila svoje dolžnosti kot provincialna in hišna prednica.

Od začetka zadnje jeseni pa so pričele pojati njene moči, organi so odpovedovali, vedno manj hrane je mogla zaužiti. K maši in breviju je še prihajala ob pomoči s. asistentke, če je le mogla.

Dva dni pred Božičem pa je povsem obležala in takoj prosila za sv. maziljenje, ki ga ji je podelil po maši p. gvardijan Avguštin Cijan. Ganljivo je vse sestre prosila odpuščanja, se za vse zahvalila in od nas poslavljala.

Čakalo pa jo je še huje trpljenje. Hrane skoraj ni več prenesla, prebava je odpovedala.

8. januarja 1978 jo je zdravnik poslal na Klinični center v Ljubljano, od koder so jo poslali na Golnik. Na Golniku so jo vzdrževali umetno s hrano v žilo in po mučnih preiskavah zaključili, da bi šele po operaciji, ki bi je več ne prenesla, mogli ugotoviti vzrok njenega kritičnega stanja in ji pomagati. Zato so jo 25. januarja vrnili domov.

Odslej je bila povsem odvisna od pomoči drugih. Ni si mogla kakorkoli pomagati, ne se obrniti v postelji, niti si premakniti nog. Koliko je trpela samo zaradi preležanin! Da bi mogla vzdržati, so jo sestre obračale z ene strani na drugo. Vrstile so se ponoči in podnevi, vedno je bil kdo pri njej. Uživala je večino le nekaj malega tekoče hrane po cevki in sem in tja kaj malega po žlički. Mnogokrat je celo to malenkost izbruhala, posebno proti koncu.

Zdravnik dr. Zrimšek se je potrudil, da bi ji kako olajšal, a uspešno mu je le za nekaj ur mirnejšega počitka.

S. Katarina je želela, da smo bile ob njej, posebno če smo molile. Sama je zelo veliko molila, večino tudi z nami. Spočetka ji je bilo ljubo, da smo ji kaj lepega brale, pozneje ni mogla več slediti in ostal je v glavnem več siliti venec, ki ga je vse življenje z velikim zaupanjem molila. Želela ga je do zadnjega imeti v rokah. Obnova začeljub in druge krajše molitve so se prepletale iz ure v uro.

Zaradi velike oslabelosti ali pomirjevalnih zdravil je večkrat zgubila zavest. Ko se je zopet zavedla in ni opazila navzoče sestre, je ganljivo prosila nebeško Mamico, naj jo kot svojega otroka popelje v nebesa. Ptičku, ki je žvrgoel na oknu, je rekla, naj ji posodi krila, da se povzpne v nebo.

Ni trpela, da bi se ob njeni postelji nepotrebno govorilo.

Kako so jo cenili, so pokazali visoki obiski, kot pomožni škof

dr. Stanislav Lenič 19. februarja, vrhovna asistentka s. Miriam 24. februarja ter 19. marca nadškof in metropolit dr. Jožef Pogačnik, a s. Katarina se ni več mogla tako pomeniti kot nekada.

Zdi se, da je z Gospodom delila tudi oljskogorske ure tesnobe in si je morala izmoliti vdanost v sveto voljo božjo.

Posebno hudo je bilo v svetem troidnevi, vse je kazalo, da velikega petka ne bo preživela. Njeno sicer slabotno srce pa je vzdržalo še dobra dva tedna. Vsak dan ji je mati še pred mašo prinesla sv. obhajilo. V nedeljo, 9. aprila, pa v jutru ni bila pri zavesti. Ob pol 11. se je zdelo da se zopet zaveda in s. asistentka ji je ponudila sv. obhajilo. Dala je znak, da želi, govoriti ni več mogla, vendar je še lepo zaužila kosček sv. hostije. Težko je dihala, srce je zelo oslabevalo. Ves dan in tudi ponoči je več redovnic ob njej izmenoma glasno in tiho molilo. Sama pa je od časa do časa še premikala jagode rožnega venca.

Zvečer je zdravnik izjavil, da jutra ne bo dočakala. In res se je v ponedeljek nekako ob 4. pričela prava agonija. Vse redovnice so se zbrale ob umirajoči in se z molitvijo poslovile od ljubljene sestre in matere Katarine. Ob 5.40 je srce zastalo.

Njena celica je bila v zadnji bolezni kot kapela, ponovno so redovnice zatrjevale, da pri s. Katarini laže molijo kot v kapeli. Izjavile so tudi, da je bila ta bolezen in smrt zanje prava duhovna obnova.

Do 1. pop. je pokojna s. Katarina ostala med nami. Nato smo jo prenesli na hodnik ob verandji, kjer je staroškoli g. župnik Stane Hribšek opravil bogoslužje za pokojne, kjer se je menjavalo branje z lepim petjem. G. župnik je v izbranih besedah poudaril, kaj nam je bila s. Katarina v življenju in da smemo upati, da bo pri Bogu naša močna priprošnjica.

Nato jo je mati odpeljala z našim avtom v našo cerkev v Škofji Loki, kjer so sestre pripravile lep prostor v spovedni kapeli, kjer je počivala do pogreba.

Med prvimi kropilci sta bila g. nadškof dr. Jožef Pogačnik in g. kancler Franci Vrhunc, ki sta se precej dolgo mudila ob krsti pokojnice.

Kmalu so hvaležna srca našosila dragocenega cvetja, ob strani je gorela velikonočna sveča kot priča globoke vere v večno življenje. Dve lepi sveči — dar provincialne matere ter nje dragega Karmela ob njenem zlateg jubileju profesa pa sta nam govorili o njeni zvestobi in redovnem poklicu.

Zvonovi loških in okoliških cerkva pa so peli: "Minil je čas trpljenja, prišel je dan vstajenja." Kropilci so se množili, ko so naslednji dan po časopisu zvedeli za njeno smrt.

Več duhovnikov, ki so obžalovali, da se ne morejo udeležiti pogreba, jo je prišlo kropit, nekateri so se ob pismenem sozalu opravičili, isto mnoge njene bivše učenke.

Kljub izredno slabemu vremenu je prispelo kar 25 duhovnikov, med njimi več redovnic predstojnikov. Naša cerkev se je napolnila: poleg mnogih naših sester iz vseh postojank, celo iz Hrvaške so prihitele, šele ta dan opoldne so dobile obvestilo, da redovnice drugih redov ter mnogo bivših učenk, prijateljev in znancev ter sorodnikov se je zbralo ob krsti spoštovane s. Katarine.

G. prelat dr. Vilko Fajdiga je ob asistenci g. kanonika Melhiorja Goloba in g. kanclerja Francija Vrhunca vodil somaševanje 25 duhovnikov ter imel zelo zadet govor. Bil je veličastno slavlje globoke vere v posmrtno življenje in goreča proš-

nja za pokoj duše s. Katarine. Večina navzočih je vztrajala, da so kljub nalivu in občutnem mrazu spremili m. Katarino v dolgi vrsti na loško pokopališče. Svoj zadnji zemeljski dom je našla ob pokopališki kapeli, v drugi vrsti naših grobov. Po končanih obrednih molitvah se je nekaj loških veroukarjev poslovilo od pokojne s petjem in deklamacijo.

Prevzeti in bogatejši od vsega, kar nam je lepo bogoslužje dalo, smo še prisrčno molili ob svetem zasutem grobu.

Lepa in vsebinsko bogata sožalna pisma prihajajo in pričajo o spoštovanju in hvaležnosti do naše drage sestre in matere Katarine.

Mislím, da bo prav, če poleg vesti in zadnjega časa povemo še najvažnejše iz življenja s. Katarine.

S. Katarina se je rodila v Borovnici 5. oktobra 1898 kot tretja hči nadučitelja. Bila je otrok milosti. Po skrbni vzgoji so se lepo razvile njene velike sposobnosti. Že v nežni mladosti je bila res pobožna. Ko se je Pirčeva družina preselila v Ljubljano, je dve leti obiskovala uršulinsko notranjo osnovno šolo kot vzorna učenka.

Da bi se bolj izobrazila, je kot izredna učenka obiskovala klasično gimnazijo in jo 1. 1919 za najboljšimi uspehi dovršila. Njena duša pa je zlasti v stolni Marijini kongregaciji črpala življenjskih sokov, da se je razvila v bel cvet samo za Boga.

Prvo leto po maturi se je vpisala na prirodopisno skupino. Njo pa je srce vleklo v Karmel, zato je izrabila neki tečaj, da je v kratkem naredila učiteljsko maturo in si kot učiteljica pri usmiljenkah v Lihtensturnu zaslužila potrebno doto za vstop v Karmel, ker se domači niso mogli sprijazniti z njenim načrtom. Na praznik sv. Angele 1. 1923 pa je pri adoraciji v ljubljanski uršulinski cerkvi jasno spoznala, da Bog želi, da posveti vse svoje sposobnosti naši mladini kot uršulinka. Odločila se je za loško samostan in vstopila jeseni 1923. Preoblečena je bila 11. avgusta 1924 in se je 12. avgusta 1926 zaobljubila.

V juniju 1928 je zelo uspešno končala svoj prirodopisni študij. Imela je izreden dar za jezik. Iz potrebe uršulinskih šol v Škofji Loki je 1. 1934 opravila diplomski izpit iz slovenščine, srbohrvaščine in latinščine. Počevala je na uršulinskem učiteljsku in meščanski šoli, kmalu prevzela službo ravnateljice in vrhovne vzgojne prefekte. Svoje učenke ni znala le navdušiti za predmete, ki jih je poučevala, ampak je imela tudi velik vpliv na njihov duhovni razvoj. Rada je priskočila na pomoč tudi v gospodinskem in francoskem tečaju.

Ko so Nemci v aprilu 1941 nasilno izgnali uršulinke iz Loke, je našla svoje zavetje pri uršulinkah v Ljubljani, kjer je zopet z nje lastno predanostjo poučevala na uršulinski gimnaziji, učila še posebej angleščino in francoščino ter storila mnogo dobrega med zaupano ji mladino.

Med vojno je z nje lastno iznajdljivostjo tudi skrbela za svoje loške sestre, razkropitje ne po drugih samostanih, zlasti za zasilno postojanko na Lanšprcu na Dolenjskem, kamor se je zatekla predstojnica z ostarelimi in bolehnimi ter s peščico sester, ki so se mogle obdelovati polje.

Po končani vojni 1. 1945 je polna svetega poguma in zaupanja prevzela skrb za loško redovno družino in se 16. junija 1945 z dvema sosestrama vrnila v loški samostan, ki je bil ves zaseden in v obupnem stanju. Sestrám, ki so se srečne vračale, je znala kljub velikemu pomanjkanju najti potrebno in zopet sta se vrnila skupna molitev in delo.

Vse življenje je veliko brala,

le malokdo je tako načitan, kot je bila ona. Kako je znala voditi skupne rekreacije, kako nas je duhovno obogatila s svojim povodovanjem, da ne govorim o kapitljih in duhovnih konferencah. Njen prikupen nastop in srčna dobrotá sta premagala premnoge težave. M. Katarina se je lotila vsakega dela. Dobro se je znašla pri gospodarstvu. Pomagala je, kjer je le mogla, in prevzela vse mogoče delo, da je ljudem ustregla.

Od 1. 1950 do 1966 je bila jugoslovanska provincialka svojege reda. Vso svojo veliko energijo in božji dar, da je znala pridobiti premnoge vplivne osebnosti, je vložila za obstoj uršulinskega reda in njegovo plodnosno delovanje. Na svojih vizitacijah je bodrila svoje redovnice in poudarjala molitveno življenje.

Koliko potov, skrbi in prečutih noči je žrtvovala, da je iz razvalin Ajmanovega gradu pri Sv. Duhu pripravila svojim sestrám nov samostanski dom, ki ga je posvetila Brezmadežni. Zanj je tvegala tudi svoje dragoceno zdravje, na katero v takih težkih dneh ni pazila. Presrečna je bila ob blagoslovu nove kapele.

Od 1. 1969-1972 je bila še hišna prednica. Težko je hodila, vendar je bila še vedno srce redovne družine. Njena številna pisma so bila polna materinske dobrote in razumevanja ter apostolskega žara.

Dobri Bog naj ji vse obilno povrne! Vsem, ki bodo brali te vrstice, jo priporočamo v molitev.

S. M. K.

Mimogrede iz Milwaukeeja

(Nadaljevanje s 2. strani)

dne, ko sem to zagledal, se tvoja lepota ni spremenila!"

V ljubljanskem verskem listu Družina sem v nekem članku naletel na zanimivo misel o borbi za žensko enakopravnost v starem kraju in v novi domovini. Prvi članek je napisala neka Slovenka: "Z enakopravnostjo je žena dobila pravico, hkrati pa se je ujela v past. Naložila si je dodatne dolžnosti, ki jim nemalokrat ni kos in jo zato fizično, še večkrat pa psihično, streglo. S tem, da je enakopravna, še ni enakovredna. Šele potem, ko bo enakovredna, ko bo enakovredno njeno delo, ko bodo enakovredne njene sposobnosti in lastnosti, bomo lahko govorili o osvobajanju žene. Prav tako ne moremo govoriti o njenem osvobajanju, dokler ji ne znamo najti pravega mesta v družbi, družini in cerkvi, dokler ne zna žena pravilno vrednotiti sama sebe in dokler je ne zna pravilno vrednotiti družba."

NAROCITE SVOJIM DRAGIM MAMICAM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILLO ZA

Materinski dan

Narocite telefonično: 431-0623

Narocite pismeno:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Materinski dan na sledeči naslov:

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov:

Znana italijanska levičarka in časnikarka Oriana Fallaci pa je napisala sledeče: "Naš svet so zgradili moški za ženske, njihova diktatura je tako stara, da sega celo na področje jezika. V legendah, ki so si jih izmislili moški, da bi razložili življenje, prvo človeško bitje ni ženska; moški je imenovan Adam. Eva je prišla pozneje, njemu za veselje in žalost. Na slikarijah, ki krasijo cerkve, je Bog starič z brado: nikoli ni starka z belimi lasmi. In vsi njihovi junaki so moški... vse do Jezusa, ki so ga proglasili za sina Očeta in Svetega Duha; kakor da je bila ženska, ki ga je rodila, samo dojilja!" — To so trpke in cinične besede ženske, ki se čuti za marsikaj prikrajšana v svetu moških. V starem kraju je ta članeek vzbudil veliko zanimanja in burnega razpravljanja med klerom in drugimi izobraženci!

V zadnjih letih in vse do danes je v Ameriki vzbudil veliko zanimanje in še več nasprotovanj ženska organizacija, ki se bori za enakopravnost z moškimi — ERA (Equal Right Amendment). Njene zagrizene voditeljice, Betty Friedan, O'Reilly, Gloria Steinem ter bivša kongresnica s klobukom B. Abzug, ter še nekaj drugih, so levo usmerjene in zelo bojevitve. Nasprotnice ERA, ženska molčeca večina, katero vodi inteligentna borka in mati šestih otrok Phillis Schlafly, se uspešno borijo proti ratifikaciji amandementa v senatu v Springfieldu, Ill., in še v dveh drugih državah. Phillis Schlafly pravi, če bo zmogala ERA, bodo ženske postale enakopravne z moškimi in bodo med drugimi spremembami poklicane na vojaški nabor, imele isti trening in v slučaju vojne bodo poslale tudi v prve bojne linije. Nadalje trdi, da voditeljice ERA neprestano govorijo o enakopravnosti in pravicah — na dolžnosti pa pozabljajo. Zgleda, da se te voditeljice borijo samo za oblast, ne pa za enakopravnost in izboljšanje ženskih pravic.

Vsa pomlad je lepa, zelena, polna brstja in cvetja, upov in ljubezni. Mesec majnik je očarljiv, kot so očarljive naše žene in matere, katerim pošiljam lep majniški pozdrav in vse spoštovanje!

L. G.

Vesti iz Slovenije

Z dvojčki do prvega rojstnega dne

Delegati slovenske skupščine so soglašali s predlogom, naj bi starši (oče ali mati) dvojčkov ali trojčkov po preteku 105 dni porodniškega dopusta bili pri otrocih do njihovega prvega rojstnega dne ali pa bi delali skrajšani delovni čas do 17. meseca starosti otroka.

Vesti iz Slovenije

Črne gradnje

V Sloveniji je trenutno več kot 10,000 nedovoljenih gradenj. Republiški izvršni svet je pripravil osnutek zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urbanističnem načrtovanju, ki uvaja močnejše kazni za nedisciplinirane graditelje.

V osnutku je predvideno, da bodo občinski inspektorji lahko zahtevali rušenje črne gradnje, ki še ni dosegla tretje stopnje, ne pa le zaustaviti, kot je možno sedaj. Če pa bo kdo gradil na zavarovanem zemljišču, mu bodo gradnjo porušili neglede na gradbeno stopnjo.

Visoko nad evropskim povprečjem

Slovenski republiški svet za vzgojo v cestnem prometu je pripravil posvetovanje predstavnikov 47 slovenskih občin na temo, kako zmanjšati število mrtvih na naših cestah.

Po podatkih se je namreč v lanskem letu povečalo število prometnih nesreč za 17%, kar je celo nekoliko pod zveznim povprečjem, vendar krepko nad evropskim povprečjem.

Nakazila v jugoslovanske banke

Jugoslovanski zdomci v ZR Nemčiji so lani pri predstavništvih jugoslovanskih bank vložili 531 milijonov nemških mark to je za 19,3 odstotka ali okoli 100 milijonov mark več kot leto poprej.

V Sloveniji so umrli

15. aprila

V Kopru: Janko Primc;
v Ljubljani: Janez Breskvar, Pepca Golob, roj. Blejec, Klotilda Bardorfer, roj. Strle, Ivan Jakšič, Stane Benedetič, Ludvik Sternad;
v Celju: Ana Kovič;
v Sentvidu: Marija Arhar;
v Ivančni gorici: Albin Triglav;
v Rakovljah: Franc Debelak;
v Ovišah: Tomaž Šmid.

17. aprila

V Kranju: Ida Plahuta, roj. Barilli;
v Kamniku: Angela Iskra, roj. Tomažič;
v Ljubljani: Ema Ražem, Jože Jankovec, Virginija Drolic-Lucin, roj. Prešeren;
v Senovem: Vladimira Vodušek;
v Tolminu: Jože Skoberne;
v Mengšu: Anton Brojan;
v Mostu na Soči: Oskar Kisovec;
na Viču: Stane Benedetič.

MALI OGLAS

Gallusova plošča

Plošča pevskega zbora Gallus iz Celovca "Lipa zelenela je" je naprodaj v Slovenski pisarni, 6304 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio 44103, po \$5, po pošti \$6.

(Maj 4,11,18,25)

V bližini Lakeland in Neff Road

Prostor za urade —
Tako na razpolago
325, 500, 675, 1000 - do 4,000 kv. čev. Izvrsten dovoz na I-90 in I-271!
261-6211

J. Dallos

(Th.-Fri.-x)

Rad bi kupil

Veliko pisalno mizo s priključeno knjižno omaro in omaro za namizno posodo ter francosko pohištvo. Kličite 585-8663.

Cute Home Off E. 185 St.

18710 Kildeer by owner. 3 bedrooms, convenient to public and parochial schools, shopping, transportation. \$34,700. Call 481-4005.

(71-72)

Wooded Acre Lots. 3 together or separate. In Lake County. 10 minutes away from 260th and Euclid. Build your own house or investment. Call 585-8663.

(71-72)

MALI OGLASI

Open House Saturday 1-5

14915 Upton off E. 152 St. near Lakeshore Blvd. Aluminum sided Colonial, fenced yard, 3 bedrooms, fireplace, leaded glass, cabinets, natural wood, finish full basement, immaculate.

Open House Sunday 1-6

17628 Nottingham off Lakeshore Blvd. near Villa Angela Dutch colonial. Large living room with wood burning fireplace, 3 bedrooms, 2 1 2 baths, formal dining room, library, Florida room, finished 3rd floor, large lot, full basement and much more.

Call John Foxx for an earlier appointment

REDLIN REALTY

942-7071

Office

943-3290

Home

(71-72)

Lastnik da v najem ali prodaja Zidano hišo s 4 stanovanji na E. 59 St. in Prosser Ave. odda lastnik v najem ali jo prodaja.

(71-75)

For Rent or Sale by Owner 4 suite brick apartment, E. 59 St. and Prosser Ave. Call 361-0823 or 431-2875.

(71-75)

Iščem samsko Slovenko, izpod 39 let staro, v svrhu resnega poznanstva.

Pišite s sliko na naslov: "Doktor", P.O. Box 443, Tyler, Texas 75710.

(57-71)

FOR SALE BY OWNER

4 bedroom Master Bungalow, large family room with wood burning fireplace, 2 car garage. High 50's in St. Christine's area. Call after 6 p.m. for appointment. — 481-0712

(70-74)

V najem

V najem oddajo 3 sobe s kopalnico in velikim vrtom. Kličite 391-9678

(70-72)

Kupi: stare igralne piane \$25 — \$35 — \$50 ali več za stare piane. Kličite Cleveland Piano Service, 6033 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio 44103, tel. 391-3120, zvečer 261-1826.

(70-72)

For Sale

2 family house on E. 67 St. with four garages. Call 881-0013

(x)

HISA NAPRODAJ

Hiša z veliko ograjo, vrtom in garažo je naprodaj na E. 71 St. Kličite od 4. pop. do 6. zvečer: 881-2438

(69-78)

Repairs of All Kind

Interior and Exterior. — Call ROC DUSHAJ at 881-0683 after 5 p.m. — 1103 E. 72 St.

(69-78)

Novi zidani ranči

V Willowicku nečalec od Lake Shore Blvd. so v gradnji novi zidani ranči s 3 spalnicami, v celoti podkletni. Kličite za pojasnila

UPSON REALTY CO.

UMLA

499 E. 260 St.

Odprto od 9. do 9.

731-3070

(72)

Stanovanje išče

Pošten fant, star 36 let, išče pritično stanovanje pri neki slovenski družini v okolici Sv. Vida. Ponudbe na AD, tel. 431-0628.

Help Wanted

Custodian Couple or family for ethnic hall. Excellent opportunity. Rent, utilities, plus salary. Call 261-0436 or after 6 p.m. 442-0142.

(x)

Help Wanted

We need a man with some experience or we will teach him the trade in auto work. Call 64

BREZ DOMA

Hektor Malot

"Mlad si še in neizkušen. Večina ljudi daruje zato, da naredi veselje sama sebi, ne pa drugim. Nekateri obdarujejo otroka, ker je lep in ljubezniv. Nekateri darujejo ob spominu na zgubljenega otroka ali na onega, ki si ga žele. Nekateri darujejo, ker se prijetno počutijo v toplem plašču, medtem ko otrok zmrzuje. Kako dobro poznam vse to. Dovolj časa sem imel, da sem mogel proučiti svojo okolico. Danes je mrz, kajne?"

"Da, zelo mrz je."

"Pojdi torej na cesto in iztegni roko proti gospodu, ki hiti mimo tebe oblečen v lahek plašč. Videl boš, koliko boš dobil. Če pa jo stegneš proti drugemu, ki počasi koraka po ulici, zaviti v topel kožuh, dobiš morda celo srebrn novčec. Po šestih tednih stradanja sem silno upadel. Postal sem tako bled, da je marsikateri izmed mimoidočih vzkliznil: 'Ta otrok bo umrl od lakote.' Tedaj je trpljenje doseglo to, kar ni mogla doseči lepota; postal sem zanimiv. Zasmil sem se sosedom in, če nisem nabral mnogo več denarja, sem dobil kosček kruha ali skodelico juhe. Tedaj se mi je dobro godilo. Zvečer nisem bil več tepen in, čeprav nisem dobil za večerjo krompirja, me to ni vznemirjalo, ker sem v nadomestilo imel kosilo. Nekega dne pa me je Garofoli zagledal, ko sem pri neki prodajalki zelenjave jedel krožnik juhe, in takoj mu je bilo jasno, zakaj tako potrpežljivo prenašam post, ki mi ga je naložil. Odločil je torej, da ne bom več hodil ven. Ostati moram doma, pripravljati kosilo in pospravljati sobo. Ker pa se je bal, da bi si privoščil skodelico juhe, je dal narediti ta lonec. Vsako jutro, preden odide, dene v lonec meso in zelenjavo ter zapre lonec z žabico. Meni pa ni treba storiti drugega, kot da zakurim ogenj in skrbim, da juha vre. Skozi cevko pač ne morem priti do juhe; le vonj mesa me draži, tako da še bolj občutim lakoto. Odkar ostajam doma, sem postal še bolj bled. Kajne, da sem zelo bled? Odkar ne grem več na cesto, mi tega nihče več ne reče. Tukaj pa ni nobenega zrcala."

Bil sem takrat še popolnoma neizkušen, vendarle pa sem vedel, da bolnikov ne smeš razburjati s tem, da jim poveš njihovo resnično stanje.

"Ne zdi se mi, da bi bil bolj bled kot drugi ljudje," sem mu odvrnil.

"Vem, da mi praviš to le zato, da bi me pomiril. Meni pa bi bilo ljubše, da bi bil zelo bled, kajti to bi bil znak, da sem hudo bolan. Tako rad bi bil hudo bolan!"

Začuden sem ga pogledal.

"Ne razumeš me," je dejal in se nasmehnil. "Vendar pa je to tako preprosto. Če si hudo bolan, ti drugi strežejo ali pa te pustijo umreti. Če umrjem, bom vsaj prenehal trpeti. Ne bom več tepen in tudi stradati mi ne bo treba. Pravijo tudi, da tisti, ki umrjejo, živijo v nebesih. Iz nebes bom gledal mamico in dom. Prosil bom tudi dobrega Boga, naj varuje malo Kristino, da ne bo nesrečna. Če pa Garofoli ne bo hotel, da umrjem, me bo poslal v bolnišnico, kamor si tako želim."

Mene pa je misel na bolnišnico napolnjevala s strahom. Ko sem se na potovnju po raznih pokrajinah Francije je počutil utrujenega in zmučenega, mi je strah pred bolnišnico vrnil moč in pogum. Zato pa so me dečkove besede tako presenetile.

"Ko bi vedel, kako je prijetno v bolnišnici!" je nadaljeval Matija. "Nekoč sem že bil v bolnišnici svetega Evgenija. Tam je neki zdravnik visoke postave in svetlih las, ki nosi vedno sladko-

bi se zjokal, tako sem srečen. Mamica je vedno govorila ljubeznivo z menoj. Kadar govorijo usmiljenke, se mi zdi, da slišim njo. Niso sicer iste besede, je pa isti zvok. Ko se počutiš nekoliko bolje, ti prinesejo okusne juhe in vina. Kadar koli mi postane slabo, se tega veselim, ker si mislim: 'Zdaj se bo Garofoli odločil in me poslal v bolnišnico.' A vedno sem bil le toliko bolan, da sem trpel, nikdar pa ne dovolj, da bi vznemiril Garofoli.

Since 1914...

...the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Nancy Osborne
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Frances Kimak
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Nancy Osborne
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

HOLY FAMILY SOCIETY OF THE U.S.A. MINUTES OF THE SUPREME BOARD ANNUAL MEETING FEBRUARY 25, 1978

The president, now called on Anna Jerisha, our second Vice-President for a report.

Mr. President, I want you to know that I appreciate the way you are conducting the affairs of the Society. I am happy to hear all the fine reports.

ANNA JERISHA—
Second Vice-President

Mr. Ronald Zefran made a motion to accept our second Vice-President's report. Mr. Anthony Tomazin seconded the motion. Motion carried.

Our First Judicial member, Mary Riola, was called on for her report.

Mr. President and Board Members. By the reports we have heard, the Society has progressed since our last meeting. I know it will continue in the future.

MARY RIOLA—
First Judicial

A motion to accept the report of our first judicial member was made by Ronald Zefran and seconded by Frances Kimak. Motion carried.

Our Second Judicial member, John Kovas, was asked to present his report.

Mr. President and Members of the Board. I am happy to hear the good reports here today and I would like to compliment you two gentlemen in the front office for doing such a fine job.

JOHN KOVAS—
Second Judicial

Mr. Anton J. Smrekar made a motion to accept the report of the Second Judicial member. Anthony J. Tomazin seconded the motion. Motion carried.

Our Third Judicial member, Mr. Frank Toplak, was called on for his report.

Members of the Board; everytime I come to these meetings, I am impressed. I am proud to be a member of this fine organization. Thank you.

FRANK TOPLAK—
Third Judicial

A motion to accept the report of the Third Judicial member was made by Anna Jerisha and seconded by Joseph Sinkovec. Motion Carried.

President, Joseph J. Konrad, now called on Mae Barbic for a few words.

Mr. President and members of the Board. I am very happy to come to the meeting. I want to thank you for the help you have given to Lodge No. 1 and for the invitation to attend the meeting.

MAEBARBIC—Guest

A motion was made by Mr. Ronald Zefran and seconded by Joseph Sinkovec that Mrs. Barbic's report be accepted. Carried.

Carol Barbic was asked by our President to say a few words. Mr. President and Board Members. Thank you for inviting me. It has been a very interesting meeting. I also want to thank you for the help granted to our Lodge.

CAROL BARBIC—Guest

Mr. Joseph Sinkovec made the motion to accept Carol's report. Frances Kimak seconded the motion. Motion carried.

Our next guest, Wilma Sinkovec, was called on for a report. Mr. President and Members of the Board. I just want to say I am grateful to the Board for their help for our lodge and thank you for inviting me to the meeting. It was very enjoyable.

WILMA SINKOVEC—Guest

Mr. Ronald Zefran made a motion to accept the report of Wilma Sinkovec and Anthony J. Tomazin seconded the motion. Motion Carried.

Mrs. Charlotte Tomazin, our next guest, was called on for a few words.

Mr. President and Members of the Board. Thank you for the invitation to come here today. I am proud to be a member of a great organization. We truly are in good hands.

CHARLOTTE TOMAZIN—
Guest

Mr. Joseph Sinkovec made a motion to accept our guest's report. Mr. Ronald Zefran seconded the motion. Motion Carried.

Our President then called on Mr. Frank Turner for a few words.

Mr. President, all I can say to the Board is thank you for a job well done.

FRANK TURNER—Guest

A motion to accept Mr. Turner's report was made by Ronald Zefran and seconded by Joseph Sinkovec. Motion Carried.

Our next guest, Jean Konrad, was asked to say a few words.

Mr. President and Members of the Board. First I want to thank the Board for their generosity and I would like to say thank you for inviting me to your semi-annual board meeting. It is heartwarming to share with you the progress that the Society has experienced during the past year. We here at the Home Office will continue in our efforts to help further the goals which have been given to us by the Board.

JEAN KONRAD—Guest

Frances Kimak made a motion to accept the report of our guest, Jean Konrad. Mr. Joseph Sinkovec seconded the motion. Motion carried.

The meeting moved along to the report of our Social Director, Nancy Osborne.

Mr. President and Members of the Board. I too would like to thank the Board for their generosity.

Our secretary reported to me on the 4th Annual Golf Outing sponsored by Lodge No. 13. The outing was held on August 21, 1977 and was very well attended. Prizes and trophies were awarded and a good time had by all.

All lodge requests for funds for the year 1977 have been distributed. As we will hear from some of our guests today who are attending this meeting, these funds are being well used to promote lodge functions.

The expenses for our dinner dance held November 11, 1977 amounted to \$5,101.71. The expenses included; bus service, the orchestra and entertainment, gifts for honored guest and of course, the dinner itself. Our total income for the tickets amounted to \$2,350.00. Actual cost for the Dinner Dance after expenses—\$2,741.71.

As our tribute to our late secretary, Joseph Drasler, a letter was sent to Mrs. Drasler enclosing the memorial plaque for Joe. The Society's check was also enclosed for the extra time and work Mrs. Drasler put into handling the affairs of Lodge No. 16. I have received a thank you note from Mrs. Drasler expressing her appreciation.

We continue to hear from our dear Sisters at St. Clare's. In November they sent us a gift. It is a crucifix made from the wood at St. Clair's. The corpus is made from a cedar branch that blew down in one of the storms. It has become a very special project for St. Angela to make these crucifixes, and a work of love for the Society.

NANCY OSBORNE—
Social Director

A motion to accept the report of our Social Director was made by Ronald Zefran and seconded by Joseph Sinkovec. Motion Carried.

The meeting was then turned over to our First Vice-President, Ronald Zefran, who called on our President for his report. Honorable and Distinguished Officers of the Supreme Board, Judicial Board, Lodge Officers and Guests.

It is with a great deal of pleasure and pride that I extend my warm and sincere welcome to each of you, to this, our first Supreme Board meeting of 1978.

Through the combined efforts of everyone in the Society, a great deal of careful planning, dedicated service, sound investments and an enormous amount of hard work, our Society enjoyed another year of good solid growth in the year of 1977.

As officers and members of the Supreme Board we must always realize that the highest endorsement of our Society comes from our members. Only through the dedicated service to our members can our Society hope to continue receiving these endorsements which will enable us to keep the growth of the Holy Family Society moving with vigor.

We are all proud of our Society. With God's help we will continue to function in the true, fraternal christian spirit for our members.

In conclusion, I want to thank you for your continued confidence in me, and I pledge my continued efforts to operate a sound, aggressive Society in your behalf.

This is my report to you. I thank you.

JOSEPH KONRAD—President

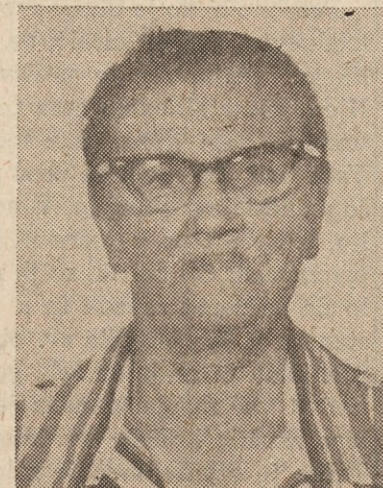
Mr. Joseph Sinkovec made the motion to accept the President's report. Mr. Anthony J. Tomazin seconded the motion. Motion carried.

Our Treasurer, Anton J. Smrekar, asked that we close the meeting with a prayer for Mr. Frank Tushek, a former president of the Holy Family Society who passed away on February 16, 1978.

There being no further business to discuss, a motion was made by Joseph Sinkovec and seconded by Anthony J. Tomazin that the meeting be adjourned. Motion carried.

Meeting adjourned at 1:15 p.m.

NANCY OSBORNE
Recording Secretary

V PRISRČNO BLAG SPOMIN

ob prvi obletnici, od kar so 11. maja 1977 izročili svojo blago dušo svojemu Stvarniku in odšli po večno plačilo v nebesa naša ljubljena mama, stara mama, tašča, sestra

FRANČIŠKA CERAR

Že leto dni Vas/zemlja krije, Nam pa žalost srce trga, v temnem grobu mirno spite, solzijo se nam oči, srce Vaše več ne bije, dom je prazen in otožen, bolečin nič več ne trpite! ker Vas več med nami ni.

Počij od težkih, težkih let, preblago materino srce! Ko zadnje trombe zadonijo, veseli snidemo se spet!

Žalujoči:

MARA, poročena HULL, IVANA — hčeri, in sin FRANCE, živeči v Clevelandu;
HELENA, poročena KLEZIN — hči, v Brooklynu, New York;
PETER — sin, v Sloveniji;
10 vnukov in vnukinj;
GARW in KARL — zeta, SLAVKA — snaha,
MICI in KATI, — sestri v Sloveniji ter ostali sorodniki.
Cleveland, Ohio, 11. maja 1978.

NEW ENLARGED & REVISED EDITION!

SLOVENIAN INTERNATIONAL COOKBOOK

WOMEN'S GLORY - THE KITCHEN

To order, send \$4.50 plus 50c for postage per copy to:

Slovenian Women's Union

431 N. Chicago Street — Joliet, Ill. 60432

Za izredni slovenski obed in domačo postrežbo se Vam priporoča, dnevno: od 9h zjutraj do 7h zvečer

v soboto: od 10h zjutraj do 5h zvečer

torek: VAMPI, RIZOTA;

petek: GOLAZ in POLENTA, PECENE RIBE;

sobota: AJDOVI ŽGANCJI; TELEČJA OBARA;

vsako dnevna posebnost: DUNAJSKI ZREZKI, juha

LOJZKA in TONČKA, lastnici

SLOVENIAN VILLAGE RESTAURANT

6415 St. Clair Ave. (Slovenian Nat. Home Bldg.)

U.A.W. LOCAL 70 EXECUTIVE BOARD ELECTION

DAJTE MLADOST NA TABLO
ZA SPREMEMBO!

DAJTE VAŠ GLAS ZA
POBOLSANJE VSEM!

GLASOVANJE

PRVI PODPREDSEDNIK

X SAM CARCIOPPOLO

DRUGI PODPREDSEDNIK

X KARL ROSSBACH

TRETJI PODPREDSEDNIK

X BILL STEIN